

[Prima Pagină](#) > ... > [Introducerea Unei Acțiuni În Justiție](#) > [Unde Și Cum](#) > [Cum Puteți Sesiza o Instanță de Judecată](#) > [Poland](#)

Cum puteți sesiza o instanță de judecată

Conținut furnizat de

European Judicial Network
(in civil and commercial matters)

 Polonia

1 Este necesar să mă adresez unei instanțe judecătorești sau există o altă alternativă?

O alternativă la introducerea unei cauze în instanță este apelarea la proceduri de mediere (articolul 183 din Codul de procedură civilă – denumit în continuare „CPC”). Medierea este o metodă extrajudiciară (amiabilă) de soluționare a unui litigiu, cu participarea unei persoane sau instituții independente și calificate (un mediator). Procedurile de mediere sunt voluntare (o parte implicată în litigiu își poate retrage oricând consimțământul pentru mediere și se poate retrage de la aceste proceduri) și confidențiale (participanții sunt obligați să păstreze confidențialitatea informațiilor obținute în cadrul unei medieri), iar mediatorii sunt imparțiali și independenți (aceștia nu sprijină niciuna dintre părți și, în principiu, nu sugerează soluții la litigiu).

2 Există termene pentru introducerea unei acțiuni în justiție?

În general, acțiunile pot fi introduse în instanță în orice moment, cu excepția cazului în care reglementări speciale prevăd un termen-limită. Cu toate acestea, o parte care introduce o acțiune după expirarea termenului de prescripție al plângerii riscă să piardă procesul dacă cealaltă parte susține că acțiunea este prescrisă.

Termenele de prescripție (*terminy zawite*) se aplică în temeiul legislației poloneze. Natura specifică a unui termen de prescripție se referă la faptul că, dacă partea îndreptățită nu întreprinde o acțiune specifică în termenul de prescripție, acest drept al părții respective de a introduce acea acțiune expiră. Codul de procedură civilă (CPC, *Kodeks postępowania cywilnego*) nu conține prevederi generale care să reglementeze termenele de prescripție, dar indică aceste perioade de timp în reglementările cu privire la situații specifice.

Expirarea dreptului ca urmare a expirării termenului de prescripție are caracter obligatoriu asupra părților implicate în relația juridică, asupra instanței sau a unei alte autorități care examinează cauza. Autoritatea ține cont de acest aspect în mod automat, nu la solicitarea unei părți sau ca urmare a invocării unui motiv. Termenul de prescripție poate fi reinstaurat doar în circumstanțe excepționale, când nerespectarea acestuia nu a fost din vina părții implicate (articolul 168 din Codul de procedură penală).

3 Trebuie să mă adresez unei instanțe din acest stat membru?

Pentru a stabili dacă o instanță de pe teritoriul unui anumit stat membru este competentă să audieze o anumită cauză, trebuie determinată jurisdicția instanței respective.

Competența generală a instanțelor ordinare din Polonia pentru soluționarea cauzelor civile de pe teritoriul acestora este denumită jurisdicție națională și este reglementată de CPC (articolul 1103 și următoarele).

Cauzele ce urmează a fi audiate sunt supuse jurisdicției naționale dacă pârâtul este domiciliat sau își are

reședința obișnuită în Polonia sau dacă își are sediul social în Polonia.

Mai mult, jurisdicția națională aparține instanțelor poloneze în următoarele cauze:

- matrimoniale (jurisdicția națională este exclusivă dacă ambii soți sunt cetățeni polonezi și dacă sunt domiciliați și își au reședința obișnuită în Polonia);
- care vizează relația dintre părinți și copii (jurisdicția națională este exclusivă dacă toate părțile implicate sunt cetățeni polonezi și dacă își au domiciliul sau reședința obișnuită în Polonia);
- care vizează alocația de întreținere și stabilirea paternității unui copil (acestea țin de jurisdicția națională dacă reclamantul este o parte îndreptățită care își are domiciliul sau reședința obișnuită în Polonia);
- care vizează dreptul muncii (cauzele în care reclamantul este un angajat se supun jurisdicției naționale dacă activitatea este, a fost sau urma să se desfășoare preponderent în Polonia);
- care vizează contracte de asigurare (cauzele care vizează o relație de asigurare și care sunt intentate împotriva asiguratorului sunt supuse jurisdicției naționale dacă reclamantul își are domiciliul în Polonia sau dacă există un alt element care indică jurisdicția teritorială a Poloniei);
- care vizează consumatorii (cauzele în care reclamantul este un consumator sunt supuse jurisdicției naționale dacă acesta este domiciliat sau își are reședința obișnuită în Polonia și dacă a urmat acțiunile necesare pentru a încheia un acord în Polonia; în astfel de cauze, cealaltă parte a acordului cu consumatorul este tratată ca entitate domiciliată sau care își are sediul social în Polonia, dacă aceasta are o întreprindere sau o sucursală a acesteia în Polonia, iar acordul cu consumatorul a fost încheiat în cadrul activității acelei întreprinderi sau sucursale).

Instanțele poloneze au, de asemenea, jurisdicție națională exclusivă în cazul:

- cauzelor care vizează drepturile reale asupra unui bun imobil și posesia unui bun imobil situat în Polonia; cauzelor care vizează contracte de leasing (*najem* sau *dzierżawa*) și alte relații care implică utilizarea unui astfel de bun imobil (cu excepția cauzelor cu privire la chirie și alte sume datorate pentru utilizarea bunului imobil sau obținerea de beneficii din acesta); altor cauze în care hotărârea instanței vizează drepturi reale, posesia sau utilizarea unui bun imobil situat în Polonia;
- cauzelor privind desființarea unei persoane juridice sau a unei unități organizaționale care nu este persoană juridică, precum și a cauzelor privind abrogarea sau anularea deciziilor organului de conducere al acesteia, dacă persoana juridică sau unitatea organizațională care nu este persoană juridică își are sediul social în Polonia.

Mai mult, în cazul în care jurisdicția națională acoperă o cauză introdusă în cadrul plângerii principale, această jurisdicție acoperă și cererea reconvențională.

Părțile implicate într-o relație juridică specificată pot conveni în scris cu privire la introducerea în competența instanțelor poloneze a problemelor care vizează drepturile patrimoniale ce derivă sau pot deriva din relația respectivă.

Instanța ia în considerare în mod automat absența jurisdicției naționale în fiecare etapă a cauzei.

Dacă se constată că nu este aplicabilă jurisdicția națională, instanța respinge plângerea sau cererea.

Absența jurisdicției naționale constituie un motiv de invalidare a procedurilor.

4 Dacă da, cărei instanțe din acest stat membru ar trebui să mă adresez, având în vedere domiciliul meu, al celeilalte părți sau alte aspecte ale cauzei mele?

Pentru a stabili care tribunal districtual (*sąd rejonowy*) sau tribunal regional (*sąd okręgowy*) este competent să audieze cauza, trebuie luată în considerare jurisdicția teritorială a instanței. În temeiul legislației poloneze, se face distincția între jurisdicția teritorială generală, jurisdicția teritorială alternativă și jurisdicția teritorială exclusivă.

(a) jurisdicția teritorială generală (articolul 27 și următoarele din CPC).

În general, acțiunile trebuie introduse la un tribunal de primă instanță care are jurisdicție teritorială asupra

domiciliului pârâtului (în temeiul Codului civil, domiciliul unei persoane fizice este orașul/localitatea în care aceasta locuiește cu intenția de a locui acolo în mod permanent). Dacă pârâtul nu își are domiciliul în Polonia, jurisdicția teritorială este determinată în funcție de adresa la care acesta locuiește, iar dacă adresa respectivă este necunoscută sau se află în afara Poloniei, jurisdicția este determinată în funcție de ultimul domiciliu din Polonia al pârâtului. Acțiunile împotriva Trezoreriei de stat trebuie introduse la instanța care are jurisdicție asupra sediului social al unității organizaționale a statului care este vizată de plângere. Acțiunile împotriva unei persoane juridice sau a unei alte entități care nu este persoană fizică trebuie introduse la instanța care are jurisdicție asupra locației sediului social al entității respective.

(b) jurisdicția teritorială alternativă (articolul 31 și următoarele din CPC).

În baza reglementărilor privind jurisdicția teritorială alternativă, reclamantii pot introduce o acțiune, la alegerea lor, fie la instanța cu competență generală, fie la altă instanță specificată în legislație ca fiind cea competentă. În cadrul procedurilor civile poloneze, jurisdicția teritorială alternativă este acordată în următoarele cazuri: plângeri privind alocația de întreținere și stabilirea paternității unui copil; plângeri privind o proprietate, înaintate împotriva unei entități comerciale;

litigii care vizează contracte; acțiuni în răspundere civilă delictuală; plata unei sume datorate pentru gestionarea unei cauze (o taxă plătită către un avocat); plângeri care vizează închirierea (*najem* sau *dzierżawa*) unui bun imobil; cauze care vizează bilete la ordin sau cecuri.

Acțiunile cu privire la alocația de întreținere și stabilirea paternității unui copil, precum și cele asociate, pot fi introduse în funcție de domiciliul părții îndreptățite. Acțiunile cu privire la o proprietate, înaintate împotriva unei entități comerciale, pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locației sediului sau sucursalei, dacă plângerea vizează activitatea sediului sau sucursalei respective. Acțiunile cu privire la încheierea unui contract, stabilirea conținutului acestuia, modificarea unui contract și stabilirea existenței unui contract, pentru executarea, rezilierea sau anularea unui contract, precum și daune în baza neexecutării sau neexecutării corespunzătoare a unui contract, pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locului de executare a contractului. Dacă există îndoieli, locul de executare a unui contract trebuie confirmat printr-un document. Acțiunile în răspundere civilă delictuală pot fi introduse la instanța care are jurisdicție teritorială în regiunea în care a avut loc fapta care a produs dauna respectivă. Acțiunile cu privire la plata unei sume datorate pentru gestionarea unei cauze pot fi introduse la instanța care are jurisdicție în regiunea unde reprezentantul legal a gestionat cauza. Acțiunile cu privire la închirierea unui bun imobil (*najem* sau *dzierżawa*) pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locului unde este situat bunul imobil. Acțiunile împotriva unei părți îndatorate printr-un bilet la ordin sau cec pot fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locului plății. Mai multe părți îndatorate printr-un bilet la ordin sau cec pot fi trimise în judecată într-o acțiune comună la instanța care are jurisdicție asupra locului plății sau la instanța care are competență generală în ceea ce privește persoana care acceptă sau care emite biletul la ordin sau cecul.

(c) jurisdicția teritorială exclusivă (articolul 38 și următoarele din CPC).

Prevederile care guvernează jurisdicția teritorială exclusivă sunt obligatorii. Acestea exclud, în anumite categorii de cauze, posibilitatea de introducere a unei acțiuni la instanța cu competență generală, dar și la instanța cu jurisdicție alternativă, precum și posibilitatea de trimitere a cauzei spre soluționare către o altă instanță, printr-un acord privind competența. În cazul jurisdicției exclusive, doar o instanță dintre mai multe instanțe de același nivel este competentă să audieze o anumită cauză. În funcție de tipul cauzei, aceasta va fi un anumit tribunal districtual sau regional.

Acțiunile cu privire la drepturi de proprietate sau alte drepturi reale asupra unui bun imobil, precum și posesia unui bun imobil, pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra locației unde este situat bunul imobil. Dacă subiectul litigiului este dreptul de trecere pe un teren, jurisdicția este determinată în funcție de locația proprietății grevate. Jurisdicția mai sus menționată include plângerile personale referitoare la drepturile reale și la drepturile revendicate în comun cu plângerile respective, împotriva aceluiași pârât. Acțiunile cu privire la succesiune, o rezervă succesorală, precum și legate, instrucțiuni sau alte prevederi testamentare, pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra ultimei reședințe a testatorului, iar dacă ultima reședință din Polonia a testatorului nu poate fi stabilită, acestea vor fi introduse la instanța care are jurisdicție asupra locației moștenirii sau a unei părți a acesteia. Acțiunile cu privire la calitatea de membru într-o cooperativă, parteneriat, companie sau asociație pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra locației unde este situat sediul social. Acțiunile cu privire la o relație de căsătorie pot fi introduse doar la instanța care are

jurisdicție teritorială în regiunea unde cei doi soți au avut ultimul domiciliu, dacă cel puțin unul dintre aceștia încă domiciliază sau își are reședința obișnuită în acea jurisdicție. În absența acestei baze de determinare, instanța cu jurisdicție exclusivă este cea care jurisdicție asupra domiciliului pârâtului, iar în absența acestuia, va fi instanța care are jurisdicție asupra domiciliului reclamantului. Acțiunile cu privire la relația dintre părinți și copii și dintre părinții adoptivi și copiii adoptați pot fi introduse doar la instanța care are jurisdicție asupra domiciliului reclamantului, atâ timp cât nu există bază pentru introducerea unei acțiuni conform prevederilor privind competența generală.

În plus, dacă este justificată competența mai multor instanțe sau dacă acțiunea este introdusă împotriva mai multor părți, iar din acest motiv există mai multe instanțe competente în temeiul legislației privind competența generală, reclamantul poate alege dintre aceste instanțe. Același lucru este valabil dacă locația bunului imobil implicat în litigiu, care reprezintă baza pentru determinarea instanței competente, este situată în mai multe regiuni cu jurisdicții diferite. Dacă instanța competentă nu poate audia cauza sau nu poate avansa din cauza unui obstacol, instanța sa superioară va desemna o altă instanță într-o sesiune închisă. În cazul în care, în temeiul prevederilor CPC, jurisdicția teritorială nu poate fi stabilită în baza circumstanțelor cauzei, Curtea Supremă (*Sąd Najwyższy*) va desemna instanța la care va fi introdusă acțiunea într-o sesiune închisă. Părțile pot conveni în scris să înainteze un litigiu deja existent sau orice litigii care pot apărea în viitor în urma unei relații juridice specificate, într-un tribunal de primă instanță care, în temeiul legii, nu are jurisdicție teritorială. Acel tribunal va avea apoi jurisdicție exclusivă, cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel sau dacă reclamantul a depus o declarație cu privire la cauza cererii în cadrul unei proceduri electronice de cerere de plată (*elektroniczne postępowanie upominawcze*, EPU). Părțile pot de asemenea limita, printr-un acord scris, dreptul reclamantului de a alege dintre mai multe instanțe competente pentru astfel de litigii. Cu toate acestea, părțile nu pot modifica jurisdicția exclusivă.

5 Cărei instanțe ar trebui să mă adresez în acest stat membru, având în vedere natura cazului meu și suma în joc?

Competența materială a instanțelor ordinare (*sądy powszechne*) din Republica Polonă este reglementată de prevederile Codului de procedură civilă (articolul 16 și următoarele).

În cazul procedurilor civile, tribunalele de primă instanță sunt cele districtuale și regionale, iar tribunalele de a doua instanță sunt cele regionale și curțile de apel (*sądy apelacyjne*).

În principiu, cauzele civile sunt audiate în primă instanță de tribunalele districtuale, cu excepția cazului când competența este rezervată tribunalelor regionale.

Tribunalele regionale au competență ca instanțe de prim grad de jurisdicție în cauzele enumerate la articolul 17 din CPC, și anume cele privind:

- drepturile extrapatrimoniale (și plângerile care vizează proprietatea, urmărite împreună cu acele drepturi), cu excepția cauzelor privind stabilirea sau disputarea paternității unui copil, a cauzelor privind anularea unei recunoașteri a paternității și anularea unei adopții;
- acțiuni formulate în temeiul Legii presei;
- drepturile patrimoniale, în cazul în care valoarea subiectului litigiului depășește 100 000 PLN (cu excepția cazurilor care vizează alocația de întreținere, încălcarea posesiunii, stabilirea separării bunurilor celor doi soți, alinierea conținutului unui registru funciar la situația juridică actuală și a cauzelor audiate în cadrul unei proceduri electronice pe bază de cerere de plată);
- pronunțarea unei hotărâri în locul unei rezoluții privind împărțirea unei cooperative;
- abrogarea, anularea sau stabilirea inexistenței rezoluțiilor organelor de conducere ale entităților juridice sau ale unităților organizaționale care nu sunt persoane juridice, dar cărora le-a fost acordată personalitate juridică prin lege;
- compensațiile pentru daune provocate de pronunțarea unei hotărâri finale ilicite.

Conform legislației în vigoare în prezent, cauzele privind proprietatea intelectuală sunt audiate în cadrul unor proceduri separate [articolul 479 alineatul (89) și următoarele din CPC]. În temeiul articolului 490 alineatul (90) punctul 1 din CPC, cauzele privind proprietatea intelectuală sunt de competența tribunalelor regionale, în timp ce Tribunalul Regional din Varșovia are competență exclusivă în cauzele privind proprietatea intelectuală referitoare la programe informatice, invenții, modele de utilitate, topografiile ale circuitelor integrate, soiuri de plante și confidențialitatea comercială în domeniul tehnic.

Conform legislației în vigoare în prezent, cauzele referitoare la prevenirea și interzicerea concurenței neloiale sunt audiate în cadrul unor proceduri separate, în cauzele privind proprietatea intelectuală. Cauzele care vizează prevenirea și combaterea concurenței neloiale sunt de competența tribunalelor regionale, în timp ce confidențialitatea comercială în domeniul tehnic este de competența Tribunalului Regional din Varșovia (*Sąd Okręgowy w Warszawie*).

6 Pot să introduc o acțiune în justiție în mod individual sau trebuie să recurg la un intermediar, de exemplu un avocat?

În principiu, în cazul procedurilor civile, părțile participante și organele lor de conducere sau reprezentanții statutari ai acestora se pot prezenta personal în instanță sau prin reprezentanți legali.

Cu toate acestea, CPC prevede reprezentarea obligatorie prin avocat în anumite situații. În cadrul procedurilor susținute în fața Curții Supreme, părțile trebuie să fie reprezentate de avocați (*adwokat*) sau consilieri juridici (*radca prawny*). În cauzele cu privire la proprietatea industrială, acestea trebuie să fie reprezentate și de agenți de brevete [*rzecznik patentowy* – articolul 87 alineatul (1) din CPC]. Obligația de reprezentare se aplică și în cazul măsurilor procedurale referitoare la procedurile susținute în fața Curții Supreme, luate în fața unei instanțe de nivel inferior. Obligația de reprezentare nu se aplică dacă procedurile vizează o cerere pentru scutirea de la plata cheltuielilor de judecată, pentru desemnarea unui avocat sau a unui consilier juridic sau dacă partea implicată, organul său de conducere sau reprezentantul statutar sau reprezentantul legal este un judecător, procuror, notar sau profesor de drept sau un titular de diplomă de studii post-doctorale în drept (*doktor habilitowany nauk prawnych*), precum și dacă partea implicată, organul său de conducere sau reprezentantul statutar este avocat sau consilier juridic sau consilier al Consiliului General al Trezoreriei de Stat (*Prokuratoria Generalna Skarbu Państwa*).

7 Pentru introducerea acțiunii, mai exact, cui trebuie să mă adresez: biroului de recepție, biroului grefierului instanței sau în altă parte?

Acțiunile trebuie introduse la instanța competentă.

8 În ce limbă pot să-mi formulez cererea? Pot să formulez cererea oral sau trebuie să existe o cerere scrisă? Pot să trimit cererea prin fax sau prin e-mail?

Memoriile trebuie depuse în instanță în limba poloneză sau având atașată o traducere în limba poloneză. Declarația cu privire la cauza cererii trebuie să fie în formă scrisă și să îndeplinească cerințele cu privire la memoriile scrise (articolul 187 din CPC). O excepție de la această regulă este situația (cu privire la dreptul muncii și al securității sociale) în care un angajat sau o persoană asigurată, care se înfățișează fără avocat sau consilier juridic, poate depune către instanța competentă, în mod verbal, o acțiune, conținutul unei căi de atac și alte memorii, ce vor fi incluse la dosar (articolul 466 din CPC).

În cazul în care acest lucru este prevăzut de o prevedere specială sau s-a decis depunerea de documente prin intermediul sistemului TIC, memoriile în cauză sunt depuse exclusiv prin intermediul sistemului TIC. Memoriile care nu au fost depuse prin intermediul sistemului TIC nu produc efecte juridice asociate din punct de vedere juridic cu depunerea unui memoriu la o instanță, fapt pe care instanța trebuie să îl comunice părții care depune memoriul. Se acceptă opțiunea de a depune memoriile prin intermediul sistemului TIC și de a continua prezentarea acestora în acest mod, dacă tehnologia de care dispune instanța permite acest lucru. În cazul în care nu se depune un memoriu prin intermediul sistemului TIC, președintele notifică părții care trebuia să îl depună nulitatea acțiunii sale (articolul 125 din CPC).

În cazul unei proceduri electronice de cerere plată, un memoriu poate fi depus și prin intermediul sistemului TIC.

9 Există formulare speciale pentru intentarea de acțiuni sau, în caz contrar,

cum trebuie să depun cererea de chemare în judecată? Există anumite elemente specifice care trebuie depuse la dosar?

O declarație cu privire la cauza cererii trebuie depusă pe un formular oficial doar dacă există o prevedere specială în acest sens (articolul 125 din CPC).

Actul de sesizare a instanței trebuie:

- să precizeze instanța unde se depune declarația cu privire la cauza cererii sau cererea de chemare în judecată (numele instanței și al secției, adresa completă);
- să precizeze în mod clar persoanele implicate în cauză (reclamantul, pârâtul); reclamantul/participanții [nume, prenume, numere PESEL, numele instituțiilor (dacă este cazul), adrese complete] și, dacă este cazul, numele reprezentanților statuari sau ale reprezentanților legali;
- să precizeze tipul de memoriu (de exemplu, declarație cu privire la cauza cererii);
- să specifice obiectul litigiului (cerere);
- să specifice valoarea obiectului litigiului, în cauzele referitoare la drepturile de proprietate;
- să precizeze motivele cererii și să ofere o indicație cu privire la elementele de probă (de exemplu, mărturiile ale martorilor și ale părților la procedură, documente);
- să includă o taxă judiciară (în cazul în care declarația/cererea face obiectul unei taxe);
- să includă o semnătură olografă;
- să includă o listă a anexelor.

Următoarele documente trebuie atașate, de asemenea, declarației cu privire la cauza cererii:

- împuternicirea sau copia certificată a acesteia (dacă declarația cu privire la cauza cererii este depusă de un reprezentant legal);
- copii ale declarației cu privire la cauza cererii și ale anexelor sale ce vor fi trimise părților implicate în cauză, iar dacă exemplarele originale ale anexelor nu au fost depuse în instanță, trebuie inclusă o copie a fiecărei anexe pentru dosarul instanței (în cadrul unei proceduri electronice de cerere de plată, copiile anexelor certificate electronic trebuie atașate odată cu declarația cu privire la cauza cererii depusă prin intermediul sistemului de transmitere a datelor).

În plus, o declarație cu privire la cauza cererii poate include: cereri pentru măsuri asigurătorii, pentru declararea executării imediate a hotărârii și pentru judecarea cauzei în absența reclamantului; cereri referitoare la pregătirea audierii (și, în special, cereri: pentru citarea martorilor și a experților desemnați de instanță indicați de către reclamant pentru participarea la audiere; pentru efectuarea unei inspecții vizuale; pentru instruirea pârâtului să înainteze, în scopul audierii, un document deținut de acesta care este necesar pentru audierea probelor sau obiectul inspecției vizuale; pentru solicitarea înaintării unor probe deținute de alte instanțe, birouri sau terțe părți, în scopul audierii).

10 Va trebui să plătesc cheltuieli de judecată? Dacă da, când? Va trebui să plătesc un avocat chiar din momentul depunerii cererii?

În principiu, desfășurarea procedurilor juridice implică anumite costuri. Taxele judiciare includ taxe și cheltuieli.

Obligația de plată a taxelor judiciare aparține părții care depune memoriul în instanță (inclusiv o declarație cu privire la cauza cererii), acțiune care este supusă unei taxe sau care generează cheltuieli. Dacă taxa datorată nu este plătită, instanța somează partea respectivă să o plătească în termen de o săptămână, altfel, memoriul va fi returnat (dacă acesta a fost depus de o parte care își are domiciliul sau sediul social în străinătate și nu are un reprezentant în Polonia, termenul limită pentru plata taxei este de cel puțin o lună). După expirarea termenului limită fără ca taxa să fie plătită, instanța returnează memoriul părții respective. Un memoriu returnat nu prezintă niciun efect asociat, în temeiul legii, cu depunerea unui memoriu în instanță.

Dacă o prevedere specială precizează că un memoriu poate fi depus doar printr-un sistem de transmitere a datelor (procedura EPU), memoriul trebuie depus odată cu plata taxei.

Memoriile depuse de un avocat, un consilier juridic sau un agent de brevete (dacă acestea sunt supuse unei taxe fixe sau calculate proporțional cu valoarea obiectului litigiului specificată de partea respectivă) pentru care nu a

fost achitată taxa aferentă, vor fi returnate de instanță fără ca partea să fie somată pentru plata taxei [articolul 130 alineatul (2) din CPC]. Partea respectivă poate plăti taxa în termen de o săptămână. Dacă taxa este plătită în cuantumul solicitat, memoriul are efecte legale de la data la care a fost depus inițial. Aceste efecte nu intră în vigoare dacă memoriul este returnat din nou, din același motiv.

În cazul în care o parte a desemnat un reprezentant legal profesionist, aspectele referitoare la remunerarea avocatului sau a consilierului juridic (cum ar fi valoarea onorariului și termenul de plată) ar trebui specificate într-un contract care urmează să fie încheiat între client și reprezentantul legal.

11 Pot să solicit asistență judiciară?

Atât persoanele fizice, cât și persoanele juridice, pot solicita asistență juridică, mai exact, un reprezentant legal desemnat de instanță pentru gestionarea cauzei (*pełnomocnik z urzędu*).

Persoanele fizice pot solicita desemnarea unui avocat sau a unui consilier juridic dacă depun o declarație conform căreia acestea nu își permit să plătească tariful unui avocat sau al unui consilier juridic fără a îngreuna situația proprie sau a familiei.

Persoanele juridice (sau alte unități organizaționale îndreptățite prin lege să participe în cadrul procedurilor juridice) pot solicita desemnarea unui avocat sau a unui consilier juridic dacă pot demonstra faptul că nu au fonduri suficiente să plătească tariful acestora.

Instanța va admite cererea în cazul în care constată că este necesară participarea unui avocat sau a unui consilier juridic în cadrul acțiunii.

Problema scutirii de la costuri și a desemnării unui reprezentant legal numit de instanță în cazul litigiilor internaționale este reglementată prin Legea din 17 decembrie 2004 cu privire la dreptul la asistență juridică în cadrul procedurilor civile desfășurate în statele membre ale Uniunii Europene și cu privire la dreptul la asistență juridică pentru soluționarea amiabilă a unui litigiu, înainte de demararea procedurilor (Jurnalul Oficial 2022, punctul 284).

12 Din ce moment se consideră că acțiunea mea este introdusă în mod oficial? Voi primi informații din partea autorităților cu privire la introducerea corectă a acțiunii?

O acțiune este introdusă în instanță în momentul depunerii declarației cu privire la cauza cererii. CPC nu prevede înmânarea unui certificat de confirmare a faptului că cauza a fost introdusă corect în instanță.

13 Voi obține informații detaliate referitor la succesiunea evenimentelor ulterioare (cum ar fi intervalul de timp permis pentru înfățișare)?

Informații despre etapele planificate sau urmate în cadrul acțiunii pot fi obținute de la Biroul de relații cu clienții (*Biuro Obsługi Interesanta, BOI*) al instanței relevante. Puteți obține informații cu privire la datele ședințelor de judecată ulterioare apelând numărul Biroului de relații cu clienții specificat pe site-ul web al instanței și precizând numărul dosarului.

Ultima actualizare: 16/09/2025

Versiunea în limba națională a acestei pagini este administrată de punctul de contact RJE respectiv. Traducerile au fost efectuate de serviciile Comisiei Europene. Este posibil ca eventualele modificări aduse originalului de către autoritatea națională competentă să nu se regăsească încă în traduceri. Nici RJE și nici Comisia Europeană nu-și asumă nicio răspundere sau responsabilitate în legătură cu informațiile sau datele pe care le conține ori la care face trimitere acest document. Pentru a afla care sunt regulile privind protecția drepturilor de autor aplicabile de statul membru responsabil pentru această pagină, vă invităm să consultați avizul juridic.